

— Ker kuga (devetogubnica, Löserdürre) pri ovcah je nova prikazen, katero so zapazili leta 1861 prvič na Českem in Ogerskem, letos pa tudi mi na Kranjskem in v Primorskem, je prišel te dni iz Dunaja vodja ondašnje živinozdravnišnice g. dr. Röhl, da vidi to bolezen, in se z dr. Bleiweisom na Dolensko v Preloko (črnomeljskega okraja) podal.

— Sabato popoldne se je zapazilo, da so vse škrinjice stolne ljubljanske cerkve odprte in izpraznjene; kdaj prav se je to zgodilo, se ne vé, to pa je gotovo, da ropar, ki jih je z dletom odprl, ni veliko uplenil, ker ni davno, kar so bile cerkvene truhice izpraznjene.

— Kakor se govori, se je prečast. goriškemu nadškofu Andreju Golmajer-ju prigodila nesreča, da so na svojem birminskem popotovanju po cirknih hribih padli s konja ter si nogo toliko pohabili, da so dalje sedé birmovali. Pravijo, da bo ta padec brez kacega žalostnišega nasledka.

— „Naprej“ naznanja, da sta njegov vrednik gosp. Miroslav Vilhar in pa ravnatelj Egerjeve tiskarnice g. Anton Klein pod tožbo po §. 65 kazenskega zakona zavoljo sestavka: „Misli o mednarodnih mejah.“

— (*Vprašanje gosp. J. Ribniškemu.*) V poslednjem listu „Učit. Tovarša“ smo brali v Vašem sestavku, da nedavno je prišel iz Angleškega neki Ribničan pogledat svoje rojstne hiše v Gorenji vasi, ki se je že celih 30 let le v Parizu in London pečal; bil je neki več časa eden najizvrstnejših pevcev tamošnjih kazališč. — Radovedni smo poznati ga po imenu; zato prosimo, da ga nam imenujete. Če imamo Slovenci res pevca, ki slovi v Parizu in Londonu, se moremo s takim rojakom ponašati. Ne bodimo celó tako oskromni, da sami zakrivamo, kar je naše; saj nam drugi že dosti jemljejo!

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Njih Veličanstvo cesar s presvetlo cesarico sta 16. junija o 4 popoldan došla v Kisingen, kjer so ji prebivavci z velikim veseljem sprejeli ter jima zvečer slovesno baklado napravili. Danes ali jutri se Njih Veličanstvo cesar povrne na Dunaj, presvetla cesarica pa bo menda do konca mesca julija v Kisingu ostala. — Najvažnejša novica preteklega tedna je za nas pač začetek državnega našega zbora na Dunaji 17. junija. Po slovesni veliki maši, ki so jo služili kardinal-škof Ravšer v cerkvi sv. Stefana, pri kateri so bili pričujoči: nadvojvodi Karol Ludovik, Albreht, Rajner, Vilelm, Ernest in Sigismund, vsi ministri in skoraj 200 udov državnega zbora, mestni odbor in veliko viših uradnikov, ste imeli obé zbornici prvi svoji seji. Gosposki zbornici je prvosednika in njegovega namestnika skazal nadvojvoda Rajner, poslanski zbornici pa minister Schmerling. Nato prvosednika povzameta besedo, ter vsak ude svoje zbornice nagovorita. — Knez Karol Auersperg v svojem nagovoru spominja dosedanjega uspeha gosposke zbornice ter izrekuje upanje, da bode letošnji uspeh še večji, ker se bodo pretresali tudi predlogi, ki tičejo celo cesarjevino. Zbor bode namreč veljaven, dasitudi v njem ne bo še vseh poslancev, kolikor bi jih imelo biti, ker bodo Rumuni menda kmali poslali svoje poslance iz Sedmograškega. Naša moč je v tem, da zaupajmo do prestola in smo udani cesarju Francu Jožefu, ktereга Bog živi. — Trikratni „živio“-klici so zadoneli v zbornici po dokončanem nagovoru. Potem so bili izvoljeni perovodji in novi zbornični ud prečast. knezoškof Lavantinski Jakob Stepišnik zvestobo obljubi. — Druga seja v petek.

— Hasner pa poslanski zbornici v svojem nastopnem ogovoru omenja težke svoje službe, izrekuje upanje, da ga bode v njem krepko podpirala zbornica, in da pričakuje vesele prihodnosti, ker presvetlega cesarja navdaja resna volja, da avstrijski narodi vživajo neskaljeno svobodo. S željo po miru, v katerem samo se môre pričeto delo srečno spolniti, izreče svoje geslo „naprej“ po sedanjem potu, in svoj govor sklepa s „živio“-klicom na presvetlega cesarja, ki so ga poslanci trikrat ponovili. — Na to novi poslanski udje zvestobo obljubi. Poljski poslanci so bili večidel pričujoči; dohtar Smolka-ta ni bilo, ker je nevarno bolan; česka poslanca sta bila le dva pričujoča, namreč Pražak in Helcel, drugih pa menda ne bo, kakor se časniku „Vaterland“ piše iz Prage. Na desno stran so se vsedli: Čupr, Krasa, Kostelnik, škof Jirsik in dr. L. Toman; novi udje pa večidel v sredo. Druga seja v petek. — V četrtek 18. junija so se poslanci ob enajstih zbrali v dvorani cesarskega poslopja, kjer jih je nadvojvoda Karol Ludevik, cesarjev brat, v cesarjevem imenu nagovoril. Poglavitni obseg tega ogovora je: Sadanje okoliščine našega cesarstva nam dajejo zaupanje srečne prihodnosti; v miru je prvi državni zbor sklenil svoje seje, v miru jih začčenja drugi; vlada si bo resno prizadevala, mir tudi dalje ohraniti; denarstvene zadeve se vedno boljšajo, tistih 12 milijonov, ki jih je bil prvi državni zbor dovolil, ne bo treba na posodo jemati; pri prevdanku stroškov za prihodnje leto, ki bo obsegalo 14 mescov, se varčnost ni iz oči spustila, vendar bo še marsiktere žertve trebalo; da se davki primerniše razdelé, kakor je želel prvi državni zbor, bo drugi v pretres dobil dotični vladni predlog, kakor tudi predlog novega kazenskega zakonika in konkurznega reda. Tudi ta slovesnost se je s trikratnim „živio“ na presvetlega cesarja končala. — V petek 19. junija ste gosposka zbornica po nasvetu Ravšerjevem, in poslanska po predlogu Ederjevem sklenili, cesarjevemu ogovoru odgovoriti z „adreso“; izvoljena sta bila posebna odbora, da sestavita odgovor, in vlada je izročila zbornicama predlog ozir okrajšanja pravičnega reda pri obširnejših predlogih. — Govori se, da bo državni zbor prejel predlog, da se vpelje nov davek — glavnina. — Učnina po gimnazijah se bo od 12 gold. 60 kr. zvišala na 18 gold. 90 kr. in od 8 gld. 40 kr. na 12 gold. 60 kr. nov. dn., z zvišnino se bode zboljšala plača polovici starejih učiteljev. — Raszodbo v tiskarni pravdi g. Andreja Einšpielerja je druga sodniška stopinja potrdila. — Novejša naznanila iz Ogerskega so nekoliko veselejša; pravijo, da si je polje po zadnjem dežji toliko opomoglo, da se ni bati lakote, in da se po večih krajih nadjajo srednje letine; hujša žuga živinoreji, ker bo krme silno malo, in bo težko pomagati. — Iz Poljskega časniki pripovedujejo, da tu Rusi, tu pa Poljaki zmagujejo. Enoglasna pisma avstrijske, francoske in angleške vlade so menda 17. junija odšla v Petrograd; da bi Rusa kaj omečila, dvomijo, ker se vedno opira in pogodbe in svojo pravico, ki mu jo kratijo Poljaki. Ruska vlada, tako pišejo, menda ne bo odjenjala in ničesa privolila Poljakom, dokler Poljaki na stran ne položé orožja. Pravijo pa tudi, da ta pisma niso ravno jako silna, zlasti avstrijske vlade, ki ne zahteva ničesa, česar svojim različnim narodom ne more privoliti in dati. Zakaj in čemu je Ruska vlada poklicala Felinski-ga, Varšavskega škofa v Petrograd pred cesarja, se še prav ne vé. Prihodnost hoče kmali pokazati kako in kaj. — Pravijo, da sta dva švicarska poročnika ondašnjega poljskega odbora prišla v Brešijo, naročit 18.000 pušk in 4000 samokresov za Poljake.